

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

Κυριακή ΙΓ' Ματθαίου – Ματθ. 21, 33-42 (30/8/2015)

Οι κακοί διαχειριστές και οι ταπεινοί εργάτες

Η παραβολή των κακών γεωργών, αγαπητοί μου αδελφοί, που ακούσαμε σήμερα, τελευταία Κυριακή του Εκκλ/κού έτους, αποδείχθηκε διπλά προφητική: και άμεσα στο πρόσωπο του Χριστού και μελλοντικά, μέχρι και τις μέρες μας, στη ζωή της Εκκλησίας. Ειπώθηκε για να καταδείξει την αμαρτία των Ιουδαίων, που απέρριψαν τον Χριστό και καταφρόνησαν την έννοια του Θεού, αλλά και τις τεράστιες ευθύνες της πνευματικής ηγεσίας του Ισραήλ για την θρησκευτική παραπλάνηση ή και αποπλάνηση του λαού. Η παραβολή έχει, όμως, εφαρμογή και σε κάθε λαό που απολαμβάνει την προστασία του Θεού, αλλά αποστατεί από το θέλημά Του.

Ο Χριστός ομιλεί για έναν άρχοντα, ο οποίος φύτεψε αμπέλι, το έφραξε και το παράδωσε στους γεωργούς να το καλλιεργήσουν. Όταν ήλθε ο καιρός της συγκομιδής, έστειλε τους δούλους του για να πάρουν τους καρπούς του. Οι γεωργοί, όμως, άλλους κακοποίησαν και άλλους δολοφόνησαν. Ο άρχοντας έστειλε περισσότερους δούλους, οι οποίοι είχαν την ίδια τύχη. Τέλος, έστειλε τον υιό του, πιστεύοντας ότι θα τον σεβαστούν. Οι γεωργοί, θεωρώντας ότι ο υιός είναι ο κληρονόμος, τον δολοφόνησαν, με σκοπό να σφετεριστούν την κληρονομιά. Ο Χριστός ρώτησε, τότε, τους Αρχιερείς και τους Φαρισαίους που Τον άκουγαν, πώς πρέπει να φερθεί ο άρχοντας στους κακοποιούς γεωργούς κι εκείνοι, ομοφώνως απάντησαν ότι πρέπει αυστηρά να τιμωρηθούν. Ο Χριστός, με την παραβολή αυτή, εκθέτει, σε λίγες γραμμές, την ιστορία του Ισραηλιτικού λαού. Ο οικοδεσπότης Θεός παρέδωσε τον αμπελώνα του, τον λαό Του, στους γεωργούς, δηλ. στους Αρχιερείς και Γραμματείς του Ισραήλ και έστειλε τους Δικαίους και τους Προφήτες της Παλαιάς Διαθήκης για να συνάξουν τους καρπούς της καλλιέργειας που έπρεπε να αποδώσει η θρησκευτική ηγεσία της εποχής. Και αντί της συγκομιδής, τα όργανα του Θεού στην Π.Δ. κακοποιήθηκαν, λουδορήθηκαν και δολοφονήθηκαν. Τελικά, ο Θεός έστειλε τον Υιό Του, τον Οποίο επίσης κακοποίησαν και δολοφόνησαν. Ο Χριστός παρουσιάζει την ιστορία του Ισραήλ και προλέγει τον Σταυρικό θάνατό Του. Κι όταν ρώτησε τους Φαρισαίους για την τιμωρία που αρμόζει στους κακοποιούς γεωργούς, έλαβε απάντηση που συνιστούσε την αυτοκαταδίκη τους, καθότι οι ίδιοι επρόκειτο να είναι οι σταυρωτές Του. Στη συνέχεια, τους θύμισε την προφητεία των Γραφών, σύμφωνα με την οποία, Εκείνος που θα αρνηθούν και θα σταυρώσουν, θα αποδειχθεί ο ακρογωνιαίος λίθος, ο Χριστός, πάνω στον οποίο θα οικοδομηθεί το οικοδόμημα της Εκκλησίας.

Η ως άνω παραβολή έχει απόλυτη εφαρμογή σε όλες τις εποχές, κυρίως στην εποχή μας. Ό,τι έπραξε ο Θεός στον Ισραήλ, η φροντίδα και η αγάπη με τις οποίες τον περιέβαλλε, οι δωρεές με τις οποίες τον προίκισε, οι Δίκαιοι και οι Προφήτες με τους οποίους τον στόλισε, το ίδιο ακριβώς έπραξε και με τον νέο Ισραήλ, εμάς του Χριστιανούς, μέσα στην Εκκλησία Του. Σε όλη τη διάρκεια της Εκκλ/κής ιστορίας, ευεργετεί την Εκκλησία μας με την Ευαγγελική διδασκαλία Του, με τους Αγίους και τους Μάρτυρες της πίστεως, ενώ η παρουσία του Χριστού είναι συνεχής και διαρκής μέσα στο γεγονός της Εκκλησίας και της μετοχής στη Μυστηριακή Της ζωή. Στην εποχή μας, όμως, παρατηρούνται συμπεριφορές σαν κι αυτές που περιγράφονται στην παραβολή. Η Εκκλησία μας χλευάζεται, ο Λόγος του Θεού περιφρονείται, οι Άγιοι λοιδορούνται και εμπαιζονται, ο Χριστός εξοστρακίζεται και απωθείται στο περιθώριο, όχι μόνο από τους εχθρούς της πίστεως, αλλά και από ενίους υπευθύνους γεωργούς Κληρικούς, αλλά και πάμπολλους ανακόλουθους Χριστιανούς, που Τον σταυρώνουν διαρκώς, επιδεικνύοντας θρησκευτική υποκρισία, ανεπίτρεπτο θρησκευτικό φανατισμό, καθιστώντας, με τον τρόπο αυτό, εαυτούς διαχειριστές της Εκκλησίας στη θέση του Χριστού. Μόνο που, με την στάση τους αυτή, υπογράφουν την αυτοτιμωρία και αυτοκαταδίκη τους!

Αποτέλεσμα αυτών των συμπεριφορών είναι η ποικίλη κρίση που βιώνει σήμερα η κοινωνία μας, πρωτίστως σε πνευματικό και ηθικό κι έπειτα σε οικονομικό επίπεδο. Γι' αυτό, αδελφοί μου, είναι καιρός μετανοίας και αυτοκριτικής. Έχουμε αποδειχθεί κάκιστοι διαχειριστές των δωρεών του Θεού, επιλέγοντας την αυτοδικαίωση και την ανάρμοστη προσαρμογή σε έναν επαμφοτερίζοντα τρόπο ζωής, που προσπαθεί να ισορροπήσει ανάμεσα στον Χριστό και στον κόσμο. Θα συνιστούσε τραγωδία, έχοντας λάβει τέτοιες ευεργεσίες από τον Θεό, που μας κατέστησε μετόχους της Εκκλησίας Του, να έχουμε την τύχη του Ισραήλ. Στο χέρι μας είναι να αλλάξουμε την πορεία των πραγμάτων, καθιστώντας εαυτούς ταπεινούς εργάτες του αμπελώνος της Εκκλησίας, ακρογωνιαίος λίθος της Οποίας είναι ο Χριστός. ΑΜΗΝ!

Αρχιμ. Ε.Ο.